

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 78/10
v Luxemburgu 8. septembra 2010

Rozsudok vo veci C-409/06
Winner Wetten GmbH/Bürgermeisterin der Stadt Bergheim
v spojených veciach C-316/07, C-358/07, C-359/07, C-360/07, C-409/07
a C-410/07
Markus Stoß a i./Wetteraukreis
Kulpa Automatenservice Asperg GmbH a i./spolková krajina
Bádensko-Württembersko
a vo veci C-46/08
Carmen Media Group Ltd/spolková krajina Šlezvicko-Holštajnsko a i.

Tlač a informácie

Verejný monopol zavedený v oblasti usporadúvania stávok na športové podujatia a lotérií v Nemecku nesleduje koherentným a systematickým spôsobom cieľ boja proti nebezpečenstvám spojeným s hazardnými hrami

V Nemecku sú právomoci v oblasti hier rozdelené medzi spolkovú republiku a spolkové krajiny. Vo väčšine spolkových krajín existuje regionálny monopol na usporadúvanie športových stávok a lotérií, zatiaľ čo usporadúvanie stávok na dostihové preteky a prevádzka výherných prístrojov a kasín patria do kompetencie súkromných subjektov, ktoré disponujú riadnym povolením na túto činnosť. Zmluvou o lotériách v Nemecku (Lotteriestaatsvertrag), ktorá sa stala účinnou 1. júla 2004, vytvorili spolkové krajiny jednotný rámec pre usporadúvanie hazardných hier s výnimkou kasín. V dôsledku prijatia rozsudku Bundesverfassungsgericht (Nemeckého spolkového ústavného súdu) bola táto zmluva nahradená zmluvou o hazardných hrách v Nemecku (Glücksspielstaatsvertrag), ktorá nadobudla účinnosť 1. januára 2008. Táto zmluva zakazuje akékoľvek usporadúvanie alebo sprostredkovanie verejných hazardných hier na internete.

V prejednávanych veciach viaceré nemecké súdy žiadajú Súdny dvor, aby sa vyjadril o zlučiteľnosti právnej úpravy hazardných hier v Nemecku s právom Únie.

V spojených veciach C-316/07, C-358/07 až C-360/07, C-409/07 a C-410/07, Verwaltungsgerichte (správne súdy) miest Gießen a Stuttgart rozhodujú o sporoch medzi sprostredkovateľmi športových stávok a nemeckými orgánmi, ktoré im zakázali prevádzkovať v spolkových krajinách Hesensko alebo Bádensko-Württembersko športové stávky organizované rakúskymi podnikmi Happybet Sportwetten a Web.coin, maltským podnikom Tipico, britskou spoločnosťou Happy Bet a spoločnosťou Digibet so sídlom v Gibraltáre. Týmto podnikom boli v daných spolkových krajinách udelené licencie na usporadúvanie športových stávok.

Vo veci C-46/08, Schleswig-Holsteinische Verwaltungsgericht (správny súd Šlezvicka-Holštajnska) naopak rozhoduje o tom, či spolková krajina Šlezvicko-Holštajnsko oprávnené zamietla žiadosť podniku Carmen Media Group o povolenie na prevádzkovanie športových stávok v Nemecku prostredníctvom internetu napriek tomu, že v Gibraltáre, kde je jeho sídlo, mu bola udelená tzv. „off-shore“ licencia, ktorá tomuto podniku umožňuje organizovať stávky len mimo územia Gibraltáru.

Napokon, vo veci C-409/06, Verwaltungsgericht Köln (správny súd v Kolíne) rozhoduje o spore medzi sprostredkovateľom športových stávok, ktorý koná na účet maltského podniku Tipico, a nemeckými orgánmi. Tento súd sa Súdneho dvora pýta, či zásada prednosti práva Únie pred vnútroštátnym právom umožňuje členským štátom, aby výnimočne a počas prechodného obdobia ďalej uplatňovali vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa verejného monopolu na športové stávky, ktoré obsahujú neprípustné obmedzenia slobody usadiť sa a slobodného poskytovania služieb.

Súdny dvor v prvom rade konštatuje, že nemecká právna úprava športových stávok predstavuje obmedzenie slobodného poskytovania služieb a slobody usadiť sa. Zároveň pripomína, že takéto obmedzenie možno odôvodniť naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu, akým je prevencia podnecovania na neprimerané výdavky súvisiace s hrou a boj proti závislosti od hry. Vnútroštátne opatrenia smerujúce k dosiahnutiu týchto cieľov však musia byť vhodné na ich uskutočnenie a neprekračovať to, čo je nevyhnutné na ich dosiahnutie.

V tomto ohľade Súdny dvor zastáva názor, že s cieľom nasmerovať hráčsku vášeň a organizovanie hier do kontrolovanej oblasti sú členské štáty oprávnené zavádzať verejné monopoly. Tento monopol je najmä spôsobilý zvládať riziká spojené s oblasťou hazardných hier účinnejšie než systém, v ktorom sú súkromné subjekty, pod podmienkou dodržiavania právnych predpisov uplatniteľných v danej oblasti, oprávnené organizovať stávkové hry.

Súdny dvor ďalej pripomína, že okolnosť, že niektoré druhy hazardných hier podliehajú verejnému monopolu, iné režimu povolení vydávaných súkromným subjektom, nemôže sama osebe spochybniť koherenciu nemeckého systému. Tieto hry majú totiž odlišné vlastnosti.

Súdny dvor však uvádza, že nemecké súdy sa vzhľadom na konštatovania, ktoré uviedli v týchto veciach, môžu legitímne domnievať, že **nemecká právna úprava neobmedzuje hazardné hry koherentným a systematickým spôsobom**. Na jednej strane totiž držiteľia verejných monopolov uskutočňujú intenzívne reklamné kampane, ktorých cieľom je maximalizovať zisky vyplývajúce z lotérií, čím sa vzdávajú od cieľov odôvodňujúcich existenciu týchto monopolov. Na druhej strane, pokiaľ ide o hazardné hry, akými sú hry v kasíne a hry na výherných prístrojoch, na ktoré sa nevzťahuje verejný monopol, ale predstavujú vyššie potenciálne nebezpečenstvo závislosti ako hry podliehajúce tomuto monopolu, nemecké orgány praktizujú alebo tolerujú politiky, ktorých cieľom je podnecovať k účasti na týchto hrách. Za týchto podmienok však už nemožno účinne sledovať preventívny cieľ tohto monopolu, takže **prestáva byť možné odôvodňovať jeho existenciu**.

Okrem toho Súdny dvor konštatuje, že vnútroštátna právna úprava týkajúca sa tohto monopolu, ktorá je považovaná za odporujúcu základným slobodám Únie, sa nemôže ďalej uplatňovať v období, ktoré je nevyhnutné na jej zosúladenie s právom Únie.

Napokon Súdny dvor pripomína, že členské štáty disponujú širokou mierou voľnej úvahy na to, aby stanovili úroveň ochrany proti nebezpečenstvám vyplývajúcim z hazardných hier. Vzhľadom na neexistenciu akejkoľvek harmonizácie Spoločenstva v tejto oblasti však uvedené štáty nie sú povinné uznávať povolenia vydané inými členskými štátmi v tejto oblasti. Z rovnakých dôvodov a so zreteľom na nebezpečenstvá, ktoré predstavujú hazardné hry na internete voči tradičným hazardným hrám, sú členské štáty takisto oprávnené zakázať ponúkanie hazardných hier prostredníctvom internetu.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdného dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Fotografie z vyhlásenia rozsudku sú k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106